

Награда "Доситејево златно перо" - образложење жирија

У настојању да на трагу узорног мислиоца и писца Доситеја Обрадовића вреднују културу духа, лепоту изражавања, као и самосталност у обликовању књижевних простора и изношењу мисли, жири у саставу Душан Иванић (председник), Радомир Путник, Ђорђе Ј. Јанић, Војислав Јелић и Јана Алексић донео је одлуку да се награде следећи аутори:

Прва награда - Миња Марковић из Пожаревца за путопис *„Планине које то нису и слани мирис“*:

Даровита ауторка Миња Марковић у свом путопису урања у блискоисточни свет светлости и сенки, слика и привида, лепота и ужаса. Путовање у Израел, Јордан и на обалу Мртвог мора нараторку историјски и културолошки освешћује, те она успева да сумира смеле и зреле опсервације о пределима и људима које у свом запису евоцира. Ова културолошка и имаголошка студија, изразитог приповедачког набоја и субјективног доживљаја, сучељава духовно-религијске традиције и хабитусе, визије простора и времена, као и механизме историјске самоспознаје Јевреја и Арапа. Дескриптивно-аналитички куриозитет чини мемоарска реконструкција обале Мртвог мора. У њој се на симболичан начин сугерише свет „окренут наопачке“, димензија стварности у којој је готово све што изгледа упитно. Премда у својим белешкама иступа из перспективе просвећеног и цивилизованог западног човека, који се, бременит властитим системом вредности, чуди пред светом Другог – призорима које на граници западног и источног света затиче – Миња Марковић показује отвореност и спремност да деконструира предрасуде и превазиђе стереотипе о носиоцима оних култура које се испрва чине страним и опасним. Ауторка зато показује како се на линији модерне путописне традиције, чији су аутори Јелена Димитријевић, Исидора Секулић или Јован Дучић, валидним компаративним сагледавањем и самеравањем вредности могу проширити одређени културни и духовни хоризонти.

Друга награда - Александра Пауновић из Лесковца за есеј „*У тајанству света: оно чему се радује меланхолик*“:

Премда на граници огледа и научног рада, текст посвећен психолошким проблемима меланхолије и хумора, аспектима аутопоетике и феноменолошким изазовом тајне у приповедној прози Бранка Ћопића, превасходно књиге Башта сљезове боје, сведочи о вештини тумачења и врлини расветљавања токова конкретне стваралачке свести. Пажљиво и акрибично, али храбро задирући у „тамна места“ и незгодна подручја Ћопићеве иманентне поетике, не занемарујући извесне културнополитичке околности у којима је Ћопићева проза настајала, ова млада, али већ стасала истраживачица и есејисткиња се одговорно и мудро односи према значајним књижевним и културноисторијским феноменима.

Трећа награда - Александра Секулић из Београда за есеј „*Нервал и Бергман*“:

Интермедијалним испитивањем феномена времена Александра Секулић показује леп и сувисоо херменеутички напор разумевања проблема хронотопа у књижевности и филму и његовог превођења из једног уметничког медија у други. Истовремено, млада тумачица успева да питање подложно сувопарном аналитичком дискурсу научног рада преобрази у читалачки проходан и уметнички заобљен стил есеја.

Похваљени су следећи кандидати:

Радован Синђелић из Богатића за басну „*Јелени су заспали у снегу*“:

Млади аутор је показао раскош имагинације и наративни таленат у солидној и значењски обремененој прозној рапсодији о топлим породичним односима, немилосрдној премоћи јачега и добрим душама, вољним да свакоме помогну у невољи.

Ђорђе Милинковић из Ваљева за есеј „*Проблем темпоралности и просторне концептуалности субјекта у Нерваловој Силвији*“:

У свом прегледном и концизном раду млади есејиста се одважно и читалачки помно хвата у коштац са структуралистичим проблемима темпоралности и концептуалности у роману чувеног француског романтичара.

У Београду, 26. септембра 2016. године